

Harmen van Straaten

Top Bob

van wie is die drol?

Leopold | Amsterdam

MIJN NEUS TRILT EEN BEETJE.
DAT HEB IK ALTIJD ALS ER IETS IN DE LUCHT ZIT.
EEN NIEUW AVONTUUR MISSCHIEN?

1 Top Bob

Hoi, hoi, daar ben ik weer.

Top Bob, de reddende hond.

Of ken je mij (nog) niet?

Nou, hier in de buurt kent iedereen mij.

Top Bob houdt de buurt veilig.

Dat weet iedereen.

Mijn vrienden Doortje Dwergpoedel en Skipper Angstteckel.

Dan is er nog Nero Bulldog.

Als hij met zijn hoofd schudt, kan hij muziek maken.

Net zoals een sambabal.

Dat geluid maakt zijn enige hersencel.

Die botst dan tegen zijn schedel.

Bijna iedereen weet dat ik de baas ben.

Maar ze proberen toch spelletjes met mij te spelen.

Zoals Dominee Kater.

Die zou beter moeten weten.

Met Top Bob moet je niet dollen.

Want Top Bob is niet voor de poes.
Ik heb al heel wat rampen voorkomen.

- Een inbreker kon dankzij mij worden opgepakt.
- Een gemene postbode en zijn zus zitten dankzij mij in de gevangenis.
De slechteriken hadden ons naar een hondenpension gelokt en wilden onze baasjes oplichten.

Het is maar goed dat ik er ben.
Dankzij mij loopt het iedere keer weer goed af.
Maar denk je dat mensen dankbaar zijn?
Mijn baasjes meneer en mevrouw Dril weten niet eens wat ik allemaal doe.
Ze denken dat ik een luie hond ben die niks uitvoert.
Pfft, ze moesten eens weten.
Hoe druk ik ben overdag met de boel bewaken.
Als zij naar hun baasjes gaan om te werken.
Als ze thuiskomen, ben ik bekaf.
En dan moet ik met ze gaan spelen.

Oké, ik doe alsof.
Maar nu voel ik dat er een nieuw avontuur aan
zit te komen...
Daar heb ik een neus voor.
Die trilt al een poosje namelijk.
En dat is een teken dat er iets staat te gebeuren.
Zo gaat het altijd en nu ook.
Ik ben iets op het spoor.
Er zijn vreemde zaken gaande.
Hang aan mijn lippen.
Luister en huiver.
Ik weet dat ik het allemaal weer tot
een goed einde ga brengen.
Het zal niet
gemakkelijk zijn.
Maar ik ben Top Bob,
de reddende hond.

2 Geen ochtendhond

Het went nooit.

Tik tak, tik tak!

Mevrouw Dril komt de trap af.

Het zijn haar hakken.

Ik word bruut wakker uit een mooie droom.

‘Niet schieten,’ piep ik.

‘Niet schieten!’

Maar dan weet ik het weer.

Ze zijn wakker, meneer en mevrouw Dril.

Daar klinkt ook het gestamp van meneer Dril.

‘Hallo, kan het iets minder,’ blaf ik, ‘ik ben geen ochtendhond.’

‘Ben je blij ons te zien?’ vraagt mevrouw Dril.

Hoe kun je elkaar verkeerd begrijpen, denk ik.

Meneer Dril houdt mijn voerbak voor mijn neus.

Dan weer omhoog.

Daar gaan we weer, denk ik.

Ze willen met me spelen.

Dat ik blij mee ga doen.

Ik kan geloof ik goed doen alsof.
Wie weet kan ik bij de film of tv.
Of op een eigen kanaal op YouTube.
Waarom ook niet?
Pfft.
Ik geef ze maar hun zin.
Nog even en ze zijn weg.
Ga ik lekker bijkomen in mijn mand.
Ik doe even de blije hond na.
Daar doe ik de baasjes een groot plezier mee.
Ik ben een 'mensenhond'.
Ze, de mensen, zijn een open boek voor mij.
Je geeft wat en je krijgt wat.
Ja toch?
'Nou, pas je goed op het huis?' vraagt mevrouw
Dril.
'Als je maar niet
in slaapt valt,'
zegt meneer Dril.

Mijn hart krimpt ineen.

‘Gelukkig hebben we Nero,’ hoor ik mevrouw Dril zeggen.

‘De dapperste hond van de straat.’

Dat geeft me pas echt een dolksteek in het hart.

Nero, bijna honderd kilo gespierde dommigheid.

Nero, die er al twee keer met de eer vandoor is gegaan.

Wacht maar!

Onderschat me niet.

Want ik ben Top Bob, de reddende hond.